

Sárközi viseletek

Margit Andrea, hallgató

Az ország minden öltözete közt ez volt a legparádésabb viselet. Az öltözetek anyagát külföldről hozatták.

A múlt század közepén a férfi ing dereka rövid volt, nem volt kézelője, sem gallérja. Ekkor még széles bőrvet, széles karimájú nagy kalapot és bocskort viseltek.

Az I. világháború előtt már kivetett, gyakran csipkeszélű volt az ing, amelyet ezüstpitykés álló gallérú pruszlík formált a testhez. A férfiak felső viselete a múlt század közepén megszínesedett. Ugyanakkor kezdtek el sötétkék vagy fekete posztóból készült zsinóros nadrágot hordani, valamint rövid fekete több fémgombsoros, prémes kabátot.

A női viselet az 1870-80-as évektől kezdve Magyarországon legpompásabb viselete. Ezidőtájt a fodorvászon, és ünnepre újján hosszanti irányban keresztöltéses, fekete, zöld, piros gyapjúfonallal, fémlemezecskekkel hímzett, vagy vert csipkebetétes inget hordtak, melyet könyök felett kötöttek meg.

A múlt század első felében a felső szoknyát is fodorvászonból varrták. Ünnepre és télen posztószoknyát vettek fel rá, melyet alul szélesen piros színű anyaggal béleltek. A múlt század második felében ezeket felváltották az alul két sor selyemszalagos szövet, selyem kasmír és bársony szoknyák. Ezek alá 2-3-4, sőt több fodros rokolyát vettek fel. Maguk elé hétköznapi sima kékfestő, ünnepre selyem és bársonykötőt kötöttek. Az utóbbiakat nagy lapos ráncokba szedték és fodrokkal, gyöngyökkel, szalagokkal gazdagon ékesítették.

A pruszlik használata megszűnt. Ehelyett 3 vagy 4 selyem, szövet szalagos és rojtos háromszögletre hajtott vállkendőt terítettek magukra, két végén a mellen keresztezve hátul szalaggal kötötték meg.

A művirágokkal, gyöngyökkel telerakott pártát, amit a homlokuk fölé kötöttek a lányok, felváltotta a gyöngyös szalag, amivel a hajukat kötötték le.

Az új asszony esküvője után néhány vasárnapon fejkötőjére tekerődző bíbort borított. A gyermektelen fiatalasszony csafringot (hosszú zsinórral a főkötőbe fűzött lelógó gyöngyös bojtok) viselet.

A nyakba való
gyöngy viselete
kétféle volt. Az
egyik szorosan
simult a
nyakhoz, ez alá
keskeny fodrot
varrtak. A másik
széles volt és
gallérszerűen
fedte a mellet.

A múlt század első felében a nők csizmát húztak ünnepre, de ezt kiszorította a hímzett bársony és bőrpapucs, majd a félcipők és szandálok.

Állandó tartozékai voltak a viseletnek a szövötthímű
abroszok, amelyet kötényként tekertek maguk elé.
A gyászviselet fehér volt. A fejkendő fehérhímzéses gyolcs.

Még egy pár kép:

Köszönöm a figyelmet!